

De toate

In mijlocul Bucureștiului, într-un căruț pitoresc, fermecător chiar, se află un autentice sat românesc. Primele lui semne de existență datează din 1910, dar adevaratul său act de naștere a fost semnat abia în 1936. Este vorba — probabil atât ghicit — despre Muzeul satului, instituție care reprezintă chipul lumii rurale românescă de-a lungul veacurilor. Ideea inițiatorului unui asemenea muzeu aparține unor cunoștiți cărturari români în frunte cu eminentul profesor Dimitrie Gusti. Vreme de două decenii (1925—1945) Dimitrie Gusti, ajutat de colaboratorii săi apropiati — Victor Ion Popa, prof. H. H. Stahl, prof. Mihai Pop și alții — a căutat să prezinte tărri și lumii oglinda viei mai vîrstă a sășeilor noastre săsești. Strădania și pasiunea cărturărilor români nu au găsit însă nici sprijinul săi nichii înțelegeră cuvenită din partea vechilor cîrnuitori politice. Fapt pentru care din 1936 și pînă în 1948 Muzeul nu a avut o dezvoltare crescîndă. În ultimii 20 de ani el și-a redimensionat în chip securitatea personalității. Pe plan organizatoric, îngomentul muncii de

cercetare și achiziție Muzeul satului se bucură în casul de față de o binecuvîntată faimă mondială. Organizate pe mari provincii istorice, unitățile muzeale cuprind 61 de complexe alcătuite din 300 construcții în interiorul cărora sunt găzduite peste 18.000 de obiecte.

Recent, poposind

îlele istorice pînă la sfîrșitul secolului al 18-lea și să ne urmîrăm Cherelus. O casă din lemn de gorun, acoperită cu stuful. Grinda care susține acoperișul — cusrărul — masivă și frumos ornamentată — sentimentul său de siguranță și eternității. Cela două camere, despărțite de o tindă deschisă asemană, au des-

mâncă a venit pe lume pentru a ferici pe cei ce-i sunt dragi și aproape. Războul de Iesu, furca din cuijul cărui degetele vor toarce firele pentru imbrăcămintea întregiei familii, legătană în care vor visa pruncii, lada de zestre, toate acestea par să spună că aici și stăpînă femeia. Deasupra grindei care

sa cu bucurii. Stergările de la ferestre, fetele de masă, păturile care acoperă patul — poartă în ele frumusețe neperiferioare. Culorile dominate de un rușu aprins, dovedesc că în casa românilor din partea astă de tără, echilibru și bucurie conviețuiesc în perfectă armonie.

Nu știm căi vizitatorii români care vin să vadă Capitala sor și opriind în pragul casei din Cherelus. Neindoiios însă că din cei 250.000 turisti străini care au trecut prin Muzeul satului anul trecut, mulți au făcut popas în „cameră curată” a casei din Cherelus. Poate că iocanile pe sticla le-au mai văzut și în alte case. Dar poneile și urășele sale de munti și păduri, ba.

Muzeul satului îl imbogățește neconținutul patrimoniului. Oamenii care lucrează aici colindă tara în lung și în lat. Poate vor veni și în județul Arad. Pentru că merită. Pentru că aici sunt înca multe lucruri frumoase și interesante. Sîi ele trebuie dusă în vîzul lumii. Pentru lauda lui Ion și a nașterii Floare. Pentru bucuria oamenilor de pretutindeni.

GEORGE CIUDAN

PREZENȚE ARĂDENE

În satul din mijlocul Bucureștiului

mai indelung în acest sat din inima țării — a căutat să prezinte tărri și lumii oglinda viei mai vîrstă a sășeilor noastre săsești. Strădania și pasiunea cărturărilor români nu au găsit însă nici sprijinul săi nichii înțelegeră cuvenită din partea vechilor cîrnuitori politice. Fapt pentru care din 1936 și pînă în 1948 Muzeul nu a avut o dezvoltare crescîndă. În ultimii 20 de ani el și-a redimensionat în chip securitatea personalității. Pe plan organizatoric, îngomentul muncii de

tine cu totul diferită. În una, ea de locuit, oamenii își petrec viața de la naștere pînă la moarte. În ea de a doua, se intră cu respect, îi zice camera curată și nu e folosită decît în zile de mari sărbători sau cu prilejul unor evenimente deosebite petrecute în familie. Camera de locuit pare să demonstreze, sărăcăușă de tăgădă, că nevasta lui baci Ion sau baci Todor, pana Floare, îscusita și neostenita săracă ro-

sustine podul casei, într-un loc pe care nu-l să fie decît gospodarul, și săptă un loc tăinici: aici veghează, pentru orice eventualitate, un apărător sigur împotriva celor ce ar cizeza să fie prădătorii gospodăriei: piscului. Copiii, pînă nu vor căpăta minte de înțelept, nu vor să se ascundă, grinda casăi. În ambele odăi sunt așezate la locul cuvenit o seamă de lucruri săvârșite de măștile minuni ale Floare. Cu surcă, războul, acul și suvechia că a umplut ca-

Prietenii tehnicii

Pasi ne-au purtat cu curiozitate mai zilele trecute spre cercul scolar „Prietenii tehnicii” ce funcționează în cadrul Liceului nr. 1 din municipiul nostru. Curiozitatea aceasta își avea izvorul în cîndul că trăim în acest secol matematic, mașinist și tehnicișt. Cum ar zice unii, ar fi un secol sec. Dar, nu! Ceea ce am vîzut la cercul tehnic vizită mi- consolidă într-o odată văzerea că tehnici își are poezia și farmecul ei.

Iată și spre exemplu pe elevii clasei a VIII-a, Ioan Budigiu, Carol Engert și Romulus Bîrăut ale căror deasupra cărărilor și a unor mașinări și aparate dezlegind din cifre taine. El este constructorii de rachete din cadrul cercului. Primele rachete construite de ei erau adăposte unei poezii scrise de un începător, apoi s-au specializat în cînd că acum au reușit să construiască rachete cu declanșarea de lansare electrică la care se mai adună succesești că tubul rachetei este recuperabil prin parasută. Cosmodromul construit de ei este o minărie a cercului. Dar pînă anăjuns la acest rezultat cite ore n-au pierdut? Au învățat să construiască rachete. Un vis, un lucru minunat! Și dacă minune vor învăța și dacă vor învăța din nou vor invăța și dacă pasiunea pe care o au la această vîrstă îi va însoții mereu în viață mă-nătrebă: oră peste oră, an peste an îmi voi scoate păldăria în fața unor oltori autenți constructori de rachete! Poate că, dacă instruirea multilaterală a tineretului patriei șiind o preocupare de prim ordin a statului nostru socialist, mă face să cred și să văd în fiecare elev de aici un viitor tehnician, inventator, să-vant.

Aeromodelele și navemodelele ne atrag atât de mult chiar și pe noi cei mari. De multe ori jocul devine seriozitate și seriozitatea joc. Iată micromodelele și macromodelele — de la joc la seriozitate și doar un pas. Cordiale, înfrunțind valurile, spălindu-le, în imagine, și imediat în miniatură ceea ce au realizat membrii cercului „Prietenii tehnicii”. Un singur lucru mai trebuie să facă. De fapt acesta este și un plan de viitor al navomodeliștilor condusă de prof. Vasile Caraba. E vorba să construiască o micronavă autopropulsată care să fie condusă de la distanță prin teleghidaj. Aceasta va presupune din nou

dragoste. Îndrăgostit de prima femeie... 2. Cuprins de fiorii iubirii. 3. Cîntecul iubitorilor treceute. — Prinse în cer! 4. Anii în sir — Cadru de film (pl.). 5. Face o curte... galăgioasă — La războli, înainte. 6. Ironie... casnică. — Indicator de suprafață — Visul lui. 7. Partea miresei — Un fel de... 4 vert. — Scăun de poveste. 8. Sonete autohtone, aduse la nunta. 9. Se aprind de dragoste — Fixate la înținere. 10. Potea olimbărilor idilice — Jumătăți în dragoste.

G. DARAGIU

Vîitorul constructori de rachete

LUMOARE

— Doi gemeni vorbesc între ei.
Unul întrebă:

— Aproape, cind e ziua ta de naștere?

— Arăți mai bine.

— E normal, doctore. Am urmat exact indicația de pe sticla cu doctorie.

— Dar ce sărăcăgo?

— Sărăcăgoașă, bine inchisă.

— Alcoolul este dumnonul omenirii, domnule! Da că era după mine, aruncam în ocean toate rezervele de alcool din lume.

— Foarte bine și și să facă.

— Si dumneavoastră sunteți antialcoolic?

— Nu. Eu sunt scașandru.

— Se-ntinilește doi prieteni pe stradă:

— Am auzit că te-ai înzurat.

— Da. Tare nu-mi placea să mănușe la cantină.

— Iar acum?

— Acum îmi place.

— De ce domnul Rossi,

cind se duce la filme comice,

se aşeză totdeauna în ultimul rînd?

— Pentru că... cine rîde la urmă rîje mai bine.

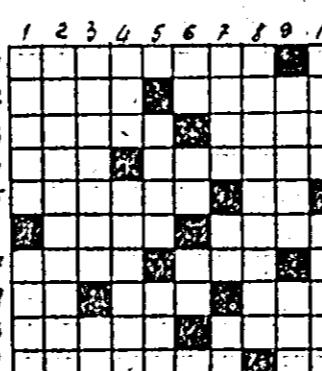
— Doctore, care este diferența între un psihopat și un neurostetic?

— Un psihopat e în stare să crede că doar prijori fac cinci, pe cind un neurostetic

știe precis că doar prijori fac patru, dar el găsește că această lucru este insuportabil...

G. DARAGIU

Idilică

ORIZONTAL: 1. Suspîn muzical sub fereastra iubitei. 2. Copila arcas poznă — Floarea

VERTICAL: 1. Dat cu dragoște — Îndrăgostit de prima femeie... 2. Cuprins de fiorii iubirii. 3. Cîntecul iubitorilor treceute. — Prinse în cer! 4. Anii în sir — Cadru de film (pl.). 5. Face o curte... galăgioasă — La războli, înainte. 6. Ironie... casnică. — Indicator de suprafață — Visul lui. 7. Partea miresei — Un fel de... 4 vert. — Scăun de poveste. 8. Sonete autohtone, aduse la nunta. 9. Se aprind de dragoste — Fixate la înținere. 10. Potea olimbărilor idilice — Jumătăți în dragoste.

Cuvinte rare: ANAR, ILIS, OARA.

Sărită că?

In anul 2.000 consumul de oțel în întreaga lume va fi potrivit unor calcule preliminare, de trei ori mai mare decât în prezent, respectiv de 1,5 miliarde tone.

Incepînd din anul 1945 în întreaga lume au fost produse circa 170 milioane de apărișe fotografice.

Cea mai lungă autostradă suspendată din oțel din Europa a fost construită recent în orașul Hanover (R.F.G.).

La Tokio a avut loc recent o expoziție de automobile miniatură în cadrul căreia au fost prezentate 10.000 mașini minuscule realizate din material plastic.

Micul orășel etiopian Nazaret, situat la 100 km sud-est de Addis Abeba, va fi în curînd primul oraș din lume unde creșterea crocodililor va deveni o ramură a economiei naționale. Aici se construiește o fabrică unde se vor prelucra anual 40.000 de pînă de crocodil, un număr deșul de mărci chiar și pentru o casă să fie astfel de reptile.

Energia potențială a fluviului marin este de 1 miliard kW.

Prima cale ferată cu nucleozi din Uniunea Sovietică va fi construită la Kiev pe malul stîng al Niprului.

Pe planetă noastră sunt cunoscuți 522 de vulcani activi.

MOZAIC

Principatul Liechtenstein la 250 de ani

Principatul Liechtenstein, unul din cele cîteva state lipsite ale Europei, a înălțat pe tronul minusculei state alăptă din 1719, în compunerea lui întrind două mîini districte de pe malul drept al Rinului, la frontieră dintre Austria și Elveția. Principatul a luat numele

„Mort” de două ori

Micul Ovidiu Greavu, de 15 luni, din Brașov a supraviețuit la două morți clinice. Asfixiată datorită aspirației accidentale a unui oscior, el a fost adus în stare extrem de gravă la Spitalul T.B.C., de copil din localitate. Echipa de medici alcătuitor din dr. Beatrice Calciu și Ion Rogoz, intervinând de urgență, a încercat imposibil, supunind accidentatului unei operații de extracție a carpușului strâns. În cursul operației, care a durat o oră și jumătate, chirurgul pacient a „murit” de două ori. Intervenția operativă, acerbă și generoasă și medicalor, care și-a pus într-o linie de procedere și imaginatie profesională în slujba vieții, utilizând modernele apărații ale spitalului și uneori chiar respirația directă, găzduiță la gură cu bolnavul, a avut în cele din urmă ca rezultat salvarea copilului. Micul Ovidiu Greavu, care a învînat de două ori moarte, se află internat în spital, fiind însă în afară de orice pericol.

Apă mai scumpă ca laptele

In comună Kladanj din Bosnia (R.S.F. Iugoslavia) au fost descoperite de-a lungul izvoarelor de apă cu proprietăți terapeutice miraculoase. Astfel i-a dat denumirea de „apă virilă” și acest elixir al tineretii a lăncut să fie foarte căutat, mai ales în unele tărî occidentale. Diferite firme din R.F. Germanie, Austria, S.U.A., Argentina, Columbia etc. au și încheiat contracte pentru exportul „apelor virile”.

In virtutea unei asemenea cerasi, colectivul unei fabrici de producție lactată din orașul Tuzla a căstigat că este mai rezabil să îmbutelizeze „apă virilă” decât să se ocupe cu prelucrarea și vindecarea laptelelor.

Dentifruit

